

Scrisoare Pastorală la Învierea Domnului 2021

+ N A T H A N I E L

Din mila lui Dumnezeu,

Arhiepiscop de Detroit și al Episcopiei Ortodoxe Române din America și Canada

Iubitului nostru cler, monahilor și monahiilor și dreptmăriturilor creștini
ai de Dumnezeu păzitei noastre Episcopii

Har, milă și pace de la Dumnezeu, iar de la noi dragoste părintească și binecuvântare arhierescă.

„Iar îngerul, răspunzând, a zis femeilor: «Nu vă temeți, pentru că știu că pe Iisus cel Răstignit îl căutați. Nu este aici; căci S-a sculat, precum a zis; veniți de vedeți locul unde a fost pus»”. (Matei 28, 5-6)

Preaiubiților,

Veniți: să vizităm și noi „locul în care El (Iisus) a fost pus” în Ierusalimul cel îndepărtat, la marea biserică a Invierii, cea care acum Îi ocrotește mormântul. Să aprindem o lumânare și să ne minunăm „cât de încântător este acest loc”, să ne întoarcem acasă și să credem că ceea ce am văzut a fost într-adevăr „încântător”. Vom vedea un mormânt gol printre lumânări, tămâie și șoapte, înconjurat de vânzatori de suveniruri și bazare cu cruci din lemn de măslin, sticle de plastic cu apă din râul Iordanului și tricouri care mărturisesc faptul că „am vizitat mormântul lui Iisus!”. Cu toate acestea, El, Iisus Hristos, nu se află acolo.

Într-adevăr, și noi putem călători la Ierusalim unde El a fost pus și să nu-L găsim în mod fizic acolo, însă se află El în mod duhovnicesc în noi? Este posibil ca locul pe care l-am ținut pentru El în inimile noastre să se fi împovărat cu probleme ale vieții cotidiene, cu diverse frici și scepticism, astfel încât El să nu-și găsească niciun loc în „marea biserică” a sufletelor noastre? Este vorba despre teama că acești câțiva ani de viață sunt doar atât, câțiva ani, iar apoi, „nimic”. Nicio judecată temporară, nicio judecată finală, absolut nicio judecată... doar un neant după ce ochii noștri se închid sau sunt închiși pentru noi; nicio „înviere a morților și viața veacului ce va să vină”. Este posibil ca noi înșine să fi devenit morminte goale, slabi în credință, „sceptici”?

Prin diferite sondaje de opinie suntem informați că există o scădere drastică în rândul credincioșilor din zilele noastre printre națiunile din America de Nord. Este posibil ca, în zilele noastre, noi, creștinii, să ne fi înfricoșat și să fi devenit goi chiar și în mijlocul marturisirii curajoase care are loc în restul lumii creștine?

Teamă profundă, acea teamă îngrozitoare pe care au avut-o femeile mironosițe, a fost învinsă în mod absolut atunci când Domnul S-a arătat ucenicilor înspăimântați care se adunaseră la un loc. „Nu vă temeți”, a spus El, „veniți și atingeți-Mă ... dați-Mi să mănânc”. Este Domnul, Cel care care ne îndeamnă acum: „Luați, mâncați, beți dintru acesta toți... Nu vă temeți, căci Eu sunt cu voi până la

sfârșitul veacurilor ”. Iisus Hristos, Cel care a fost înmormântat ca mort este, totodată, „Cel ce este”, așa cum este scris pe icoana Sa, iar El a învins temerile noastre și moartea însăși.

Ceea ce le-a motivat pe femeile curajoase să alerge la mormânt pentru a unge trupul lui Hristos, nu a fost curiozitatea și nici scepticismul, ci dragostea, o iubire profundă, caracterizată de credință, care domină îngrijorarea sau orice teamă de vătămare corporală, de insulte și de batjocură. Sfântul Ioan Evanghelistul ne încurajează să ne depășim temerile, scepticismul, indiferența. *„Vedeți ce fel de iubire ne-a dăruit nouă Tatăl, ca să ne numim fii ai lui Dumnezeu, și suntem. Iubiților, acum suntem fii ai lui Dumnezeu și ce vom fi nu s-a arătat până acum...noi vom fi asemenea Lui, fiindcă Îl vom vedea cum este”* (1 Ioan 3, 1-2).

Cum este Hristos cu adevărat după cele trei zile petrecute în mormânt? Sfântul Ignatie ne mărturisește: *„Eu Îl știu în trup și după înviere și cred că este. Când a venit la Petru și la cei dimpreună cu el, le-a zis: «Luați, pipăiți-Mă și vedeți, că nu sunt demon fără de trup». Și îndată s-au atins de El și au crezut, unindu-se strâns și cu trupul și cu duhul Lui. De asta au disprețuit și moartea și au fost găsiți mai presus de moarte”*. (Epistola către Smirnei)

Sfântul Mucenic Policarp ne amintește faptul că o justificare ni se va cere. *„Pentru aceea, încingându-vă coapsele voastre, slujiți lui Dumnezeu cu frică» și cu adevăr, că părăsind vorbăria cea deșartă și rătăcirea celor mulți, «ați crezut în Cel ce a înviat pe Domnul nostru Iisus Hristos din morți și I-a dat Lui slavă» și tron de-a dreapta Lui. Cel ce vine «Judecătorul al viilor și al morților»”*. Astfel, Sfântul Policarp ne încurajează: *„Iar Cel care L-a înviat pe El din morți, ne va învia și pe noi», dacă facem voia Lui”*. (Epistola către Filipeni 2)

Preaiubiților, întorcându-ne de la mormântul Ierusalimului cel pământesc, să fim pătrunși de dragoste profundă pentru El, singurul-născut din Tatăl, Care, pentru mântuirea noastră, S-a născut din Sfânta Fecioară, Maria, vestita de către Duhul Sfânt prin profeți, S-a adus pe Sine precum un nou Isaac ca jertfă, a murit, a fost îngropat și treia zi a înviat ca o pecete a făgăduinței mărturisită de către Sfântul Ioan Evanghelistul, aceea că dragostea lui Dumnezeu ne va înălța spre a deveni fii noi ai lui Dumnezeu și a-L vedea așa cum este cu adevărat.

Curaj, iubiții mei! Fie ca orice teamă să fie lăsată deoparte când propovăduim unii altora și lumii întregi că „Hristos a înviat, nu este aici!” Mergeți și spuneți acest lucru unei lumi sceptice înspăimântate de lipsa de dragoste și credință în Cel care a cucerit Moartea!

Hristos a înviat! Și noi vom învia împreună cu El!

+ Nathaniel

+ NATHANIEL,
Al vostru părinte întru Hristos